

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce **Mgr. I. N.**, zastoupeného Mgr. Liborem Valentou, advokátem se sídlem Křížova 18, Brno, proti žalované **Policii České republiky, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje**, se sídlem Kounicova 24, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2011, č. j. 57 A 20/2011 - 20,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2011, č. j. 57 A 20/2011 – 20 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Policie České republiky, Dopravního inspektorátu Brno-venkov ze dne 15. 11. 2010, č. j. KRPB-106918-3/ČJ-2010-0600DP-STA (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, který žalobce spáchal dne 5. 11. 2009 v 19.45 hod v katastru obce Rozdrojovice na silnici III. třídy/3847 na 1,189 km, a to jako řidič motorového vozidla tov. zn. Volvo, reg. zn. X tím, že při odbočování vlevo nedal přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu tov. zn. Rover, reg. zn. X. Nedáním přednosti v jízdě při odbočování vlevo na místo ležící mimo pozemní komunikaci žalobce porušil § 21 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a dopustil se přestupku ve smyslu § 22 odst. 1 písm. f) bod č. 8 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Žalobce svým jednáním současně zavinil dopravní nehodu.

V souvislosti s přestupkem žalobce vydalo Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Dopravní inspektorát Brno-venkov dne 5. 11. 2009 rozhodnutí v blokovém řízení č. KRPB-553/PŘBO-2009-EVR. Žalobci byl vystaven blok na pokutu na místě nezaplacenou ev. č. L 41218 série AL/2009 ve výši 2500 Kč. Převzetí bloku na pokutu žalobce potvrdil svým podpisem na dílu „A“ bloku na pokutu. Souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a se zaviněním dopravní nehody obsahuje také úřední záznam o přestupku v silničním provozu sepsaný na místě přestupku a vlastnoručně podepsaný žalobcem s doplňující doložkou „četl a souhlasí“.

Žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal odvolání. Policie České republiky, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 5. 1. 2011, č. j. KRPB-106918-7/ČJ-2010-0600DP-STA (dále též „rozhodnutí žalovaného“) odvolání žalobce zamítla a potvrdila napadené správní rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o obnovu řízení.

Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl u správního soudu. Krajský soud žalobu ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl, neboť ji neshledal důvodnou.

V odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud dospěl k závěru, že žalobce návrhem na obnovu blokového řízení fakticky zpochybňuje splnění podmínek pro to, aby vůbec mohlo být blokové řízení vedeno (tvrdí, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn, resp. odvolává svůj souhlas s uložením pokuty). Vrácení řízení do počátečního stádia, konkrétně do fáze před udělením souhlasu s uložením blokové pokuty, by ovšem navodilo situaci, za které by nebylo možno v blokovém řízení pokračovat, neboť by nebyla splněna jedna ze zákonem vyžadovaných podmínek – souhlas s uložením blokové pokuty. Jakákoli „obnova“ řízení o přestupku, byl-li projednán v blokovém řízení, je tak z povahy věci vyloučena, neboť podmínkou sine qua non tohoto řízení je souhlas účastníka se zjištěním přestupku a uložením sankce.

Žalobce, nyní stěžovatel, rozsudek krajského soudu napadl včasnou kasační stížností z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku spočívající v jiné vadě řízení před soudem, mohla li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, stěžovatel spatřuje v tom, že krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, přestože nebyly pro tento postup splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel popírá, že mu byla ze strany krajského soudu doručena jakákoliv výzva, jejímž obsahem by bylo sdělení, zda stěžovatel souhlasí s tím, že krajský soud může rozhodnout ve věci samé bez jednání. Nesouhlas s rozhodnutím soudu bez nařízení jednání vyplývá podle stěžovatele i z jeho návrhu na výslech znalce Ing. Luboše Peterky ve správní žalobě. Stěžovatel namítá, že postup krajského soudu v konečném důsledku vedl k odnětí práva na spravedlivý proces.

V kasační stížnosti stěžovatel dále namítá, že se neztotožnil s nesprávným tvrzením policejního orgánu, že technická závada na jeho vozidle nebyla ničím podložena. Ke ztrátě znaleckého posudku mohlo podle stěžovatele dojít v důsledku přemisťování spisu z Magistrátu města Brna, Odboru dopravně-správních činností na Dopravní inspektorát Brno-venkov Policie České republiky.

Stěžovatel argumentuje, že v souladu se závěry znaleckého posudku ze dne 1. 12. 2009 vždy tvrdil, že k dopravní nehodě ze dne 5. 11. 2009 nedošlo v důsledku jeho nepozornosti a tím i zavinění z jeho strany, ale v důsledku technické závady na motorovém vozidle, která učinila v krátkém časovém okamžiku motorové vozidlo nepojízdným. Ze závěru znaleckého posudku podle stěžovatele vyplývá, že technická závada automatické převodovky vozidla mohla být a patrně byla příčinou dopravní nehody. Žalovaný v souvislosti s dopravní nehodou v rozhodnutí operuje se zaviněním stěžovatele, aniž by se však policejní orgán náležitě vypořádal se všemi navrženými důkazy, a aniž by byl policejnímu orgánu znám výsledek znaleckého posudku. Stěžovatel z odůvodnění rozhodnutí žalovaného nabyl dojmu, že se policejnímu orgánu nechce celá záležitost prošetřovat s ohledem na skutečnost, že na stěžovatele byl vyvíjen neadekvátní nátlak ze strany zasahující hlídky dopravní policie, kdy mu bylo „natvrdo“ řečeno, že pokud bude dělat problémy a nedojde k uzavření celé „zcela jasné“ záležitosti na místě v rámci blokového řízení, dojde k zabavení motorového vozidla stěžovatele a stěžovatel bude převezen na policejní služebnu, kde s ním bude sepisován sáhodlouhý protokol.

Znalecký posudek stěžovatel považuje za způsobilý individuální právní akt, na základě něhož mělo být rozhodnuto o obnově řízení, neboť jím vyšly najevo v souladu s ustanovením § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neznámé skutečnosti nebo důkazy, které neexistovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, tj. skutečnost, že stěžovatel nebyl viníkem dopravní nehody, ale že k dopravní nehodě došlo bez zavinění stěžovatele v důsledku neočekávané a v danou chvíli neopravitelné závady na motorovém vozidle. Policejní orgán podle stěžovatele postupoval nezákonně, když si nevyžádal od stěžovatele znalecký posudek, jehož existenci mu stěžovatel avizoval. Policejní orgán podle stěžovatele postupoval také v rozporu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu, když místo toho, aby věnoval patřičnou důkazní hodnotu znaleckému posudku, tak zjišťoval a zohledňoval pouze okolnosti svědčící v neprospěch stěžovatele a při rozhodování nezohlednil zásadu in dubio pro reo.

S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení

Žalovaný se ke kasační stížnosti stěžovatele nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že projednávaná kasační stížnost je důvodná.

Zdejší soud jako důvodnou shledal námitku nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu spočívající v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za

následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť krajský soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, aniž by byly pro tento postup splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

Dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli, nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

V posuzované věci ze soudního spisu nevyplývá, že by předseda senátu žalobci výzvu k vyjádření účastníka k rozhodnutí soudu o věci samé bez jednání řádně doručil. Výzva učiněná vůči žalobci se v soudním spise nenachází. List č. 13 obsahuje pouze výzvu učiněnou vůči žalovanému. Krajský soud tak rozhodl o věci bez nařízení jednání, aniž by žalobci výzvu k vyjádření souhlasu s takovým postupem řádně doručil.

Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 11. 11. 2004, č. j. 6 Azs 28/2003 – 59 dospěl k závěru, že rozhodl-li soud o věci bez nařízení jednání, aniž žalobci řádně doručil výzvu k vyslovení souhlasu s takovým postupem (§ 51 s. ř. s.), došlo v řízení k vadě, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a je proto důvodem pro jeho zrušení [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Účastníku nelze upřít právo na veřejné projednání jeho věci v jeho přítomnosti včetně možnosti vyjádřit se k věci (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud shrnuje, že v posuzované věci shledal důvodnou kasační námitku nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu spočívající v jiné vadě řízení před soudem, neboť krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, aniž by byly pro tento postup splněny zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Za této situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval další kasační argumentací stěžovatele a rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku a v novém rozhodnutí o věci rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu